

I stedet for at lave en kortsigtet lappeløsning er det nødvendigt at tænke i langsigtede løsninger. Det skal ske ved, at kommunernes tilbud om dagpasning bliver udbygget, og det arbejde er allerede godt i gang. Fra 1993-99 er det samlede antal pladser i dagtilbud steget med omkring 150.000, og hos parterne bag kommuneaftalen for de næste 3 år er der enighed om, at væksten i det økonomiske råderum netop skal målrettes det behov for udbygning, der er i folkeskolerne og på dagtilbudsområdet.

Der bliver altså allerede nu arbejdet på at afskaffe de eksisterende ventelister, og oven i det har vi så i Folketinget i dag behandlet et lovforslag, der vil give kommuner, der tilbyder pasningsgaranti, mulighed for at øge forældrebetalingen med 1 pct. om året. Det skule også være et incitament til kommunerne til at få afskaffet ventelisterne og indført en pasningsgaranti.

Altå med de initiativer, der har været sat i gang, med de initiativer, der kommer som led i regeringens bestræbelser på at afskaffe ventelisterne, er der sket noget, og det er en bedre og mere langsigtet måde at løse problemerne på end ved at placere ventende småbørnsforældre på en orlovsordning, de for det første ikke ønsker at være på, og som for det andet slet ikke er beregnet til det formål.

Derfor kan vi i Socialdemokratiet ikke tilslutte os dette forslag.

Gyda Kongsted (V):

Da Venstres ordfører, fru Eva Kjer Hansen, ikke kan være til stede, skal jeg hermed læse hendes tale op:

Egentlig kunne jeg jo bare henvise til, hvad Venstres ordfører sagde ved den seneste behandling af forslaget og behandlingen inden da, osv., men da Enhedslisten endnu en gang har fremsat dette beslutningsforslag, vil jeg lige gøre en enkelt principiel bemærkning.

I Venstre mener vi, at det, der er brug for, er at få gennemført en økonomisk ligestilling af børnefamilierne, uanset hvilken form for børnepasning de måtte vælge, herunder at vælge selv at passe sit barn eller børn. Hvis pengene kommer til at følge børnene, og forældrene får et retligt frit valg, vil der blive bedre muligheder for at få løst problemerne omkring pasning.

Venstre kan ikke støtte det foreliggende forslag.

Og da De Konservative ikke kan være til stede, skal jeg meddele, at De Konservative på

linje med Venstre heller ikke kan støtte det foreliggende forslag.

Villy Søvndal (SF):

Dette er jo, som det allerede er sagt, en genfremsættelse af et forslag om, at kommuner, der ikke overholder regeringens målsætning om pladsgaranti til daginstitutioner, er forpligtet til at supplere børnepasningsorlovsydelsen til maksimal dagpengesats.

Selv om vi synes, at det på den måde er et revolutionistisk forslag, at vi hellere ville have forældrenes ret til at få passet deres børn – og det har vi jo fastslået nogle gange – så mener vi alligevel, at det her er bedre end den nuværende situation, fordi det i hvert fald presser kommuner, der ikke gør noget, til ikke bare at kunne friholde sig fra regningen. Så vi plejer at støtte forslaget, selv om det er revolutionistisk. Det gør vi også denne her gang.

Inge Refshauge (DF):

Sidste gang, dette beslutningsforslag var oppe at vende, var Dansk Folkeparti imod det, og det er vi også denne gang.

Det dér med, at der skal betales fuld dagpengesats, når man ikke kan få sine børn passet, er nok ikke lige det, kommunerne ønsker. Pasningsordningerne bliver prioriteret meget højt ude i kommunerne.

I Dansk Folkeparti har vi tidligere slået til lyd for en såkaldt taxameterordning, hvor forældre kun betaler for den tid, barnet er i pasningsordningen. Vi kan da også gå så vidt, at vi mener, det er op til kommunerne, om de eventuelt vil betale forældre, der ikke kan få børn passet, et beløb, der svarer til det kommunale tilskud i en pasningsordning, hvis der ikke kan skaffes pasningsplads. Det har så været oppe at vende i en enkelt kommune og er erklæret ulovligt, hvad vi i grunden ikke forstår.

Men børnepasning er en kommunal opgave, og det er kommunerne, der skal tackle dette. Derfor mener vi ikke, vi her i Folketinget skal til at give forældre garanti for, at enten får de deres børn passet, når de har brug for det, eller også får de fuld dagpengesats. Det er for meget, og derfor kan vi ikke støtte forslaget.

Kommunerne gør virkelig, som jeg siger, hvad de kan inden for de økonomiske rammer for at få pasningsordninger til at nå sammen. Vi kan ikke blive ved med at pålægge byrder her fra Folketinget, uden at der også følger kontanter med ud til kommunerne.